

עין משפט
נר מצוה

בב א מתי מיהא מלך שלחן
היה מלך מלך
אזעי חיות שר קלה פתי
ע
גז ב מתי מיהא מלך שלחן
היה מלך מלך
אזעי חיות שר קלה פתי
ע
גז ד מתי מיהא מלך שלחן
היה מלך מלך
אזעי חיות שר קלה פתי
ע
גז ו מתי מיהא מלך שלחן
היה מלך מלך
אזעי חיות שר קלה פתי
ע
גז ז מתי מיהא מלך שלחן
היה מלך מלך
אזעי חיות שר קלה פתי
ע

האיש מקדש פרק שני קידושין

מג :

ובן ברמי במונות. תימה דלמך כירושלמי וכן בקדושין הדא
דמתירא צעור אכל נכסף לא וי"ל דהויא נתר דמקון רבנן
שניעות היסת : צעור קמבר המלוה את החרבו בעדים א"צ
לפרועו בעדים כו. תימה דמשמע דאי הוה אמרינן דלרץ לפורעו
בעדים לא ניהא שפיר ולימא דלפני
למי"ד דלרץ לפורעו בעדים ניהא
שפיר דמתמי (ו) דהא ק"ל (שניעות
דף מה) : דלפני למי"ד המלוה לחנירו
בעדים לרץ לפורעו בעדים המפקד
לא לחנירו בעדים אין לרץ להחזירו
בעדים דלאמתן הוא לומר החזרתי
לך כמינך דאי בעי אמר נאנסו והכא
אייבי בעקרון דהא פרעון ינהו אכל
העדים שהלוה מסר להי כדי להלוכי
ואי"כ נאמנט לומר פרענטס מגו
דיכוליס לומר החזרנטס ללוה וי"ל
דמי"א מתי גבי פקדון און נאמנט אלא
שכוונה דלמך התם (כ"ב ד ע) : אטו
כי אמר נאנסו מי לא שכוונה בעי וכל
עד שאינו נאמתן כלל שכוונה אין משא
שכוונה כמו שאפרש בקמון :
והשואל דתקון רבנן שבועת
היסת כו. וא"ת מתי
למה לא יהיו העדים נאמנטים לאחר
שנבעו לומר פרענטס שהרי שזכ
אינט נוגעיס שבעות ואומר ר"י
דלכך אין נאמנטים לאחר שנבעו
מטוס דרמננא אמר (נדריס יט) על
פי שניס עדים יקוס דבר דמשמע
הנאמנטים לנדיוור כללז אכל העדים
הטעמיה ליבעד שראמנו
דנריהס אין ממנש בעדותם ויש מקמיס
האין אמרינן מגו דיעלי למימנ
אדר"י לרצה און דשניס הס ה
אמר (בבבב) : נכפק הדין שנתאמללה
(מכונס דף י"ג) : לא שנו אלא דלמארי
אנוקיס היינו ממנת נפשות אכל
מארו אנוקיס ממנת ממון אין נאמנטים ומקשה התם ר"י אמאי לא
יהו נאמנטים לומר אנוקיס היינו ממנת ממון נאמנט דאי בעי אמרו
אנוקיס היינו ממנת נפשות ומתקן ר"י דכשני עדים לא שיר לומר
מגו שיהו נאמנטים כמינך לפי שאין האחד יודע מה דבעת חנירו
לעטונן א"כ הלא אמאי נאמנטים כמינך ואומר הר"י יעקב מקובץ
דבעטנה שנתפטרס כה מממון כי הכל כנעומיס הס על זה
ששימרו דבר אחד ולכך אמרינן הכל דלנאמנטים כמינך אכל זהאי
דפ' האשה שנתארמלה (סס) דלויכ דררע דממונא לגבי העדים
התם דדאי אין נאמנטים כמינך כי אין עד אחד יודע מה דבעת חנירו
שעטון : **הגון** התם נערה השואריסה היא ואביה מקבלינן גישה.
פי' הקווערנט בוקח נערה אכל קטנה דכרי הכל אביה ולא היא
ורבנן ואע"י דאביה סתקבל וגיטון דף סה) ג' מדות כקטן וקאמר
וכנגדו כקטנה מתגרשת בקדושי אביה פי' שמקבלת גיטה י"ל
דמייבי כיתומא וזו כנשואה ואפי' יש לה אבי' אכל מן האירוסין אביה
ולא היא ומיהו קשה דלמקנן בשמעמין (ו) קאלמר קטנה שאמרה
התקבל לי גיט אינו גט עד שגיטע גיטה ליה משמע אלז כשגיטע גט ליה
ליה דוקא דהא נערה ה"ז גט אכל מ"מ מתחלה הוה כ"ד דמייבי כשגש לה אכל
יד לקבל גיטה לכך פי' ר"י כ"רמ דנקט נערה ויה"ה קטנה והא דנקט נערה להודיע
מזר כו רש"י והינה כפירושו דנקט נערה ויה"ה קטנה. ועי' מו"ס גיטון סד : ד"ה נערה :

וכן בנינו ממונות. אם שלח חוב למלוה ע"י שנים דלמיסרה קאטי.
הלך מה להס ולחזרה עליה ועל כל העולם שאף : **דאספת לבי**
מרי לא חיש. וזכור דמרי ניהו לא משקרי : **מאי קמבר**. ר"י
דלמך וכן דבינו ממונות : אי קמבר המלוה אם חנירו בעדים לרץ
לפורעו בעדים. ואין נאמתן לומר
פרעתי היכי כמיניני לומר נאמנטס
למלוה הרי נוגעיס בעדותם הן ;
דאי לא. שאס לא יאמרו מעדין
אזו שקבלס המלוה אמר להן ליה
פרעונו מה שמקמרי לכס דפעמניס
שמקרו להס בעדים : **אהדרינוס**
ללוה. למשלא ואין עליהס אפי'
שכוונה שהרי אין הולאה כמקלמ כאן ;
יכלי למימר. נמי יהיב ויהיננא למלוה
ודנינא קיימין וכמורת עדות
שאניס נוגעין בעדותם : **והשואל**
דקון רבנן שבעות היסת. שאפילו
מי שאינו מודה כמקלמ הטילו עליו
שבעות מהשאם אפי' סניכא לן
המלוה אם חנירו בעדים אין לרץ
לפורעו בעדים נוגעין און ניהו
דאי אמרי אהדרינוס ויהיכל נעמי
אשחנעו לפיכך הן מעדין שקבל
מלוה מיסד כדי שיפטרז מן השבעות
ונזח הוא להס להפקיד הממון למלוה
מלהשבע שפקד דלע"ג דמשעדי
אממונא לא חשידי אשבעתאס הילכך
מלוה מיסד כדי שיפטרז מן השבעות
ונזח הוא להס להפקיד הממון למלוה
מלהשבע שפקד דלע"ג דמשעדי
אממונא לא חשידי אשבעתאס הילכך
מלוה מיסד כדי שיפטרז מן השבעות
ונזח הוא להס להפקיד הממון למלוה
מלהשבע שפקד דלע"ג דמשעדי
אממונא לא חשידי אשבעתאס הילכך
מלוה מיסד כדי שיפטרז מן השבעות
ונזח הוא להס להפקיד הממון למלוה
מלהשבע שפקד דלע"ג דמשעדי
אממונא לא חשידי אשבעתאס הילכך

ג' עין הש"ם

ר"י ד"ה הוא ואביה וכו'
אכל מן הנשואין. עין נימנמא
ע"י ע"ה ר"י ד"ה קטנה
השואלה ושכחתינו טע מינא
ר"י ד"ה קטנה. ועי' מו"ס
היסת ומקבל : **זו"ס** ד"ה
השואלה וכו' ב"ה השואלה
השואלה וכו' וכו'. לא
הוא למלוה מן השבים חייס
יהמת ממון אכל ממנת נפשות
הוא ולא נאמנטם כל"ל :

תוס' ר"ה הוקן

כדני ממונות. אם אמר
השנים הלוכי מגו מלמיני
ט"א חייב לו הם הלוכים
אין ע"י הפרעון עדים למה
ר"י. אפי' דהלוה לו בריה
כי אמר פרעני מתימין. דז"ר
פרעני. ומצא ליה ע"כ
עדיס שפרעני. אלא אמאי
נאמנטים נוגעיס בעדות גיטה.
דאי אמר הלוה לא נפרעני
אפר להם ליה פרעני מה
שלהייה כידכס והם אינס
נאמנטים לומר החזרנו לך
דמינא אכל נתן להם בעדים
ורבסא כעבר המנה גיטה
ויעונינן שנתמיהו למלוה. אלא
פרענינו אכל הלוה טעון שרא
רוי טעון ששלה לו מעדינו
על ידי ולא נכסף שהיא אינו
יודע ענין עדים למפרעון אלו.
דמי. מלוכהם הם שריש
לידות זו שאינס נוגעיס
בעדות שריה כפי מוסרין כן
דלוה סככל טענה שישענו
למטר את צעמס הדפסניס,
ואע"י דאביה סתרי דאמרי
להו כנשואה ויהיב לו הלוה.
כימי דאי בעי אמרי הלוכה
לך. והוא און להחזירו לו
בעדים. וזה כשקאל דאמרי
פי' גיטין (ד א) כן שאם בו
לחזור חזרו. כמו שאמרנו
שם. וליהן הלוכה ויהיב לו
פטריוס מן הלוה כששטעניס
שטונה התנה למלוה אפי'
דעלה לא מודה מהנינן נמי
לעדות שלהם. והיינו גבי
כילה. שהרי אין נוגעיס
בעדותם כדפרישנא. אבל
השואל התקון רבנן שבעות
היסת. ככל טענה. ואפילו
כיתב ככל דאי אמרי מדריונן
ליות לא מהנינן כדכורא
כבדו. ליכא מגו נוגעיס
כבדו. שהרי אין נוגעיס
הלוכה הפרעון אינס שריס
מן הלוה אלא כשכונתה אינו
נאמנטים לכ"ל ליה כמי עדים.
הילכך שבעתה אינה נערה.
למלוה. שבעת היסת. דהרי
ליי ככאן דאמרי אפילו לי
כדכורא שהרי נתתו לבי
לפרעו להלוך ולא שעתה.
והם טעמיה אין לך כדנינו

להודיען כמו דר' יהודה : היא ואביה. או היא או אביה בזה
שהרי גדולה היא ויש לה יד ואמרה חזרה (נדריס מד) ונתן גיטה
ואביה שהחזרה וימנה לו לקבל קדושה ואיתקש ויתקש ויאלה ליהויס
(ו)דוקא נערה אכל קטנה אביה ולא היא. דוקא מן האירוסין אכל
מן הנשואין היא ולא אביה דמששטמא אין לאביה רשות בה : אין
ספי דייס וזכות כחד. כגוף אחד : וכל שאינה יכולה לשמור אם
גיטה אינה יכולה להשגרות. אפילו על ידי אביה דהא שטתה היא
וא"ר ייתקש ושלחה מבינו (סס) מי שמשלחה ואינה חזרת ימנה זו
שמשלחה וחזרת כמסקת נימנות פ' הושע שטאס (דף ק"ג) : כך
ממלוקס קדושינו. מגירושין ששמע קדושינו לדרבנן אס קדשה
עצמה מקודשת ור' יהודה אינה מקודשת : **מיס' דר' יוחנן אכלתה**
דרבנן. דשני ליה בין קדושין לגירושין : **גירושין דמנכנס אכלתה**
כקבלת גיטה לרשות אביה אמרינן דלביה נמי ניהא ליה שמקבל
היא וחי גיטא : **מאמר**. קדושי ינס כנימנו קרוינן מלמך :

ובל שאינה יכולה לשמור את גיטה אינה יכולה להתגרש : פי' כשבעה לא ע"י עצמה ולא ע"י אביה לפי שהיא כשטתה ושטתה ממעטין
גפ' הושע (כ"ב דף ק"ג) : ממשלחה ואינה חזרת וא"כ לפ"ו קטנה שאינה יודעת לשמור גיטה אינה משגרת לא ע"י אביה ולא על
ידיה אור"מ פי' דקטנה מתגרשת ע"י אביה ומינא רחיה מירושלמי דקאמר התם מה עמס שטתה אינה מתגרשת פליגי בה אמוראי חד אמר
ימשוס גרייה פירוש שלא יהו נמשוס אחריה להפקירה ומד אמר משוס שאינה יכולה לשמור את גיטה פי' שחזרת ובעי מאי בנייהיה
איכא בנייהיה חלת מילי עבר וגירס יש לה אכל ויכול לשמור גיטה עמיס שטתה חלומה ופר"ת עבר וגירס לכ"ד משוס גרייה
מתגרשת כדיין דלא היא אירוסה דעגרות אלא דמגרש שרי צעידנא א"למ"ד משוס דמשלחה וחזרת אינה משגרת לכ"ד דהוי אהר
אירוסה דאירייתא אסור אפי' דבעבדי יש לה אכל ויכול לשמור גיטה למ"ד משוס גרייה אסור לגרשה לכתמילה למ"ד משוס דמשלחה
וחזרת אפי' לכתמילה מתגרשת" דזו אינה חזרת לפי שאביה משמרה שלא תחזור עמיס שטתה וימיס חלומה למ"ד משוס גרייה אסור
לגרשה לכתמילה דלימא ינהגו בה מנהג הפקר למ"ד משוס דמשלחה וחזרת זו אינה חזרת כשמתגרשת כשהיא חלומה ויכול לגרשה כשהיא
חכמה א"כ משמע מתוך הירושלמי דקטנה שאינה יודעת לשמור את גיטה למ"ד משוס דמשלחה וחזרת
מתגרשת דזו אינה חזרת שאביה משמרה חלומה אפי' דקאמר התם דמגרש גרייה אסור ה"מ בגדולה והיא שטתה לפי שלם על החמה
ובני אדם להוטים אחריה דהיי נמי שאינה חזרת מ"מ איכא למיחש משוס גרייה אכל כקטנה דלאו בת תהיה ליכא למיחש כלל ומתגרשת :

אדרייתא ללוח. ל"מ"ס הירף כחשבות שאלה בני היה דרטינן כגיטין ב(א. ד. א.) הולך מגו לפינוי שאני חייב לו ודעה
לחזור אינו חזרו שאם החזיר ללוה הדין ע"י השלוח והשאט ליכא מגו דאי אמרי אדרייתא ללוח כתיב הלוכה נכנס הממון
סה. ומתברי דלא איירי הירף ו"ל אלא כשהלוה עני ומשום דיש דרמי או נכנס דנדין הוא דקא נבעה. אבל אם
שירי אלו. והוא כתיב שהיא עשיר. ו"רש"י וכו' מסבירה והוא שאם כרי יוסי ואפילו קדשה בקדושה כסף אפילו הן הן כלמיו
הן הן ע"י ר"י. ובהתם בנייט ספר התקבל לי גיטין סד. ב. נערה. אבל קטנה דכרי הכל ביה לאו כלום אלא דאביה סתרי
שנארי למטה. לקדושי. ולרבנן בין הוא בין אביה צריך מקבלין קדושיה.
עדישת וביש היה גיטת היסת אשכ"ח אביה רב"ה כנשואתה כן (א. ד. א.) איני צריך לקבל ממנו כתיב ואתה תשבע
היא וכו' ד"ה. ובבב"ת נכח המזכר בין דלא' לדשנין השוס חלק כשדני חיותו. ***הענין כירושלמי כן משאן דער"י אפילו
לאחר שבעת היסת נערה עד לגנין דנדין (ד"ה) :